

Molnár Éva

Debreceni Egyetem

Humán Tudományok Doktori Iskola

Szociológia és Társadalompolitika Doktori Program

Családalapítási szokások egy hátrányos helyzetű zsáktelepülésen

Magyarországon a kilencvenes évektől felerősödött a társadalom vagyoni és etnikai alapú szegregálódása. A szegénység és kirekesztettség erős térbeli koncentrációja sajátos normák és viselkedési minták kialakulásához vezet. Ennek egyik demográfiai következménye a fiatalkori gyermekvállalás és a magasabb gyermekszám. Szociológia doktori programban folytatott kutatásomban, egy Hajdú-Bihar megyében található, hátrányos helyzetű háromszáz fős zsáktelepülésen vizsgálom meg a térbeli és társadalmi szegregáció hatását szegénységben élő fiatalok párválasztási és gyermekvállalási szokásaira. A község adottságai, elhelyezkedése, mérete, zártsága, intézményi ellátottságának hiánya korábban is csak korlátozottan tette lehetővé a fejlődését, de az elmúlt évtizedekben végbemenő társadalmi-gazdasági folyamatok felerősítették kedvezőtlen helyzetét. A térbeli, szociális és etnikai hátrányoknak olyan erős kombinációja jött létre, amely szinte ellehetetleníti a kitörést. Az előadás a releváns szakirodalmak, a településen végzett terepmunka és a legfeljebb alapfokú végzettségű, a nyílt munkaerőpiacról kiszoruló férfiakkal és nőkkel elkészült interjúk eredményeinek felhasználásával mutatja be a szegénységben élő fiatalok családdal kapcsolatos beállítódását, értékrendjét, családtervezési és élettervezési lehetőségeit, illetve a párválasztással, családalapítással kapcsolatos döntési mechanizmusait.